

Ján Kulík

Červený kríž a akože aj červený polmesiac

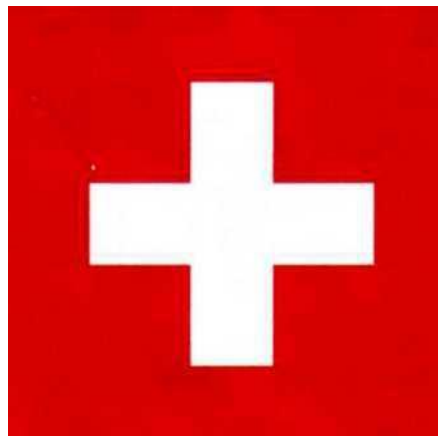
Posledných pár týždňov stretávame sa s vyhľadáváním, čo vlastne znamená červený kríž a hneď vedľa neho aj červený polmesiac. Vieme, kde ste to videli. V TV záberoch zo živelnjej pohromy v Haiti. Konečne, aj dosiaľ sa hneď vedľa kríža zjavoval aj polmesiac, ale to bolo len sporadické a málo kto si aj všimol. Teda, aké je tu úzadie.

O humanitnej organizácii červeného kríža sme sa učili ešte na základných školách. Aj vtedy, v čase zúrenia chladnej vojny, túto organizáciu uznávali všetky akože kresťanské krajiny a od nej nebočili ani krajiny so socialistickým zriadením, či strmšie povedané, krajiny, kde vládli komunisti. Ten červený kríž im nevadil. Konečne, tento symbol, i keď v podstate je kresťanský, nevadí ani Kube, ani Kórei, ani Číne, ani Indii, ani Japonsku, ani Izraelu, ani ... no nikomu, len muslimánom a preto sa už dlhé roky pokušavajú nejak ho vymazať z vedomia sveta. Prečo? Nuž kde koľvek je potrebná nejaká humanitná pomoc, skoro výlučne, ako donátori fungujú kresťanské krajiny a pomoc dostávajú, zase skoro výlučne len krajiny muslimánov a veru ich hnevá, že následníkov Mohameda zachraňujú kresťania. Že ich veriaci vidia kríž. Že ich veriaci si berú do rúk potravu atď. so znakom kríža. Že nejaká pomoc so znakom polmesiaca je malicherná, skoro nejestvujúca. Cestou mnohých dobročinných organizácií, cestou OSN atď. naliehajú, aby sa symbol „Červeného kríža“ zmenil. Nech organizácia zostane, ale symbol sa musí zmeniť, aby to vraj vyhovovalo všetkým a vyšli s návrhom, nech sa kríž vystrieda s diamantom. To bude akože neutrálne a nikomu nebude vadit'.

Čo si počat'? Nejaké polovičaté a aj len dočasné riešenie sa našlo. Ak tá pomoc ide cestou OSN, nech je tam diamant, ale ak ide z kresťanských krajín, z ich národného „červeného kríža“, kríž tam bude aj ďalej a vám sa to páčilo, alebo nie, nám je fuk. Dočasné riešenie, lebo do fondu OSN zase najviac prispievajú kresťanské krajiny a mnohé „národné“ pobočky ČK sa rozhodli zaobísť ústredňu OSN a pomoc dodávali priamo a so znakom kríža. Vyschol fond diamanta, lebo nebolo toho, kto prispeje.

No, aby poriadny nasledovateľ Proroka neexplodoval. (Aj bez nálože). Niečo sa musí podniknúť a to súrne.

Štátna vlajka Švajčiarska a historiát „Červeného kríža“.

Štátna vlajka Švajčiarska – alebo v prípade obrátenia farieb je to Č.K.

V stredoveku pápež si dbal komu udelí vlajku s krížom. Dostávali ju najzaslužnejšie osoby, hlavne králi a panovníci vôbec, ktorí podujali nejaké vojenské výpravy v mene obrany kresťanstva. Tí, ktorým pápež neudelil takúto vlajku, aby predsa nejak dokázali svoju oddanosť kresťanstvu sami si na svoje štíty, vlajky... dávali znak kríža.

Nejakým reprezentantom tohoto je práve vlajka Švajčiarska. Vlastne tu ide o imperiálnu vlajku „Svätej rímskej ríše“, ktorá bola červená s bielym krížom. Mnohí predkovia súčasných Švajčiarov slúžili v ríšskej armáde, ale aj v armádach svojich kantónov. Kantón Schweiz (Schwyz) bol jeden z troch pôvodných kantónov budúcej konfederácie a ich „národná“ farba bola červená, nuž do horného ľavého uhla si umiestnili aj biely kríž (1240. roku). Táto vlajka nejak „sedela“ aj iným kantónom, takže symbol švajčiarskej konfederácie môžeme datovať do 1339. roku a tzv. bitky pri Laupen.

V XIX. st. kantóny Švajčiarska sa čoraz väčšmi približujú k sebe, takže v revolučnom 1848. roku prinášajú si aj svoju ústavu a červená vlajka s bielym krížom sa stáva úradnou vlajkou armády. V decemri 1889. roku táto vlajka sa stáva aj úradnou vlajkou celej krajiny.

Humanitná organizácia červeného kríža za svoj zrod môže vďačiť snaženiu sa pána Henri Dunant-a, Švajčiara, humanistu, ktorý počas boja pri Solferino, v júny 1859, organizoval poskytovanie rýchlej pomoci pre ranených vojakov Rakúska a Francúzska. Vo svojej knihe „*Un Souvenir de Solferino*“ (vyšla v 1862.r.) navrhuje, aby všetky krajiny spoločne zorganizovali nejaké dobrovoľnícke spoločnosti pomoci raneným a už v 1863. r. sa formuje aj medzinárodný výbor pomoci raneným, ktorá časom prerastá aj v „Červený kríž“, ktorý si adaptuje aj symbol, vlajku Švajčiarska, ale s tým, že farby sú obrátené. Na bielom poli je kríž červenej farby, čo sa postupom času začína vysvetľovať aj akože kríž, znak kresťanskej lásky, ofarbený krvou.

V 1864. roku podpisuje sa aj medzinárodná dohoda ČK, kde podpisovatelia, krajiny ručia, že sa postarajú o ranených vojakov a to bez ohľadu, či sú to ich, alebo zo strany nepriateľa. Neskoršie sa táto medzinárodná dohoda preširuje aj na vojnové obeť námorníctva (1907.), na vojnových zajatcov (1929.) a na civilov v čase vojnových zrážok (1949.). Neskoršie sa ČK angažuje aj na pomáhanie pri živelných pohromách a pod.

V krajinách islamu jestvuje paralelná organizácia, „Červený polmesiac“. Ako všetky symboly islamu, aj tento predstavuje len kopírovanie „západu“, kresťanstva. (Vid' vstup „Križ, hviezda, šalamúnova pečať, polmesiac...“) Na naliehanie Turecka, ešte v 1906. roku vzniká aj táto organizácia a rozšírená je po krajinách islamu.

Do 1986. roku jestvoval iba „Medzinárodný červený kríž“, avšak od 1983. – 91. fungovala „Medzinárodná organizácia ČK a Červeného polmesiaca“, čo sa v 1991. roku zase mení v „Medzinárodnú federáciu ČK a Č. polmesiaca“. Hlavným cieľom tejto federácie je poskytovanie pomoci obetiam živelných pohrôm.

J.K.